

maalene anderledes, end selve Forslaget gaaer ud paa, ved at dele mellem de forskjellige Classer; at bestemme, til hvilken Klasse vedkommende Personer skulle henregnes, kan ikke godt afgjøres anderledes end efter den Klasse, de virkelig henhøre til, og hvad hver Klasse skal have, er givet efter det ærede Medlems Forslag. Jeg kan derfor ikke tilraade at vedtage dette Endringsforslag. Underændringsforslaget, som jeg, som sagt, ikke har haft synderlig Leilighed til at gjøre mig bekendt med, lider efter min Mening af endeel af de samme Mangler, skjøndt det har undgaaet nogle, og jeg kan af samme Grund heller ikke stemme for det. Jeg maa derfor tillade mig at tilraade at vedtage det Forslag, der er opført under Nr. 2 og stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casse). Jeg skal blot endnu tillade mig et Par Bemærkninger ligeoverfor det, der blev udtalt af den ærede Minister. Han sagde, at det vilde være en Uret imod Bornholmerne, at udsætte Vedtagelsen af denne Lov. Det, som imidlertid netop for os stiller sig som det Tvivlsomme, er det Spørgsmaal, om det ikke vilde være en Uret imod Bornholmerne at vedtage denne Lov, idet den nemlig efter vor For- mening gaaer ud paa at ordne Sagen paa en Maade, som er af en tvivlsom Berettigelse ligeoverfor Privates Krav. Naar den ærede Minister dernæst sagde, at Retsspørgsmaalet jo i sine store Træk var afgjort, saa kan det maa- ske nok siges, at det er afgjort i alt Fald i eet stort Træk, men uheldigviis troer jeg rigtignok — det er min private Mening —, at det er afgjort netop i en anden Retning end den, hvori Lovforslaget gaaer ud paa at afgjøre det. Naar den ærede Minister endelig meente, at det neppe vilde kunne stee, at nogen enkelt Mand kunde blive tilkjendt nogen bestemt Andeel i disse Jorder, saa er det Noget, som jeg ikke troede, det kunde være tvivlsomt maatte kunne stee, ligesom ogsaa Spørgsmaalet har været grumme nær ved at finde en Afgjørelse ved Domstolene, og det kun var af en reen procesfuel Grund, at det ikke fandt en saadan.

Dan: Det vil jo allerebe fremgaae af de saa Ord, jeg udtalte under denne Sags første Behandling, at jeg ikke vil kunne sam-

stemme med de ærede Herrer, der have vilst Sagen den Interesse at stille Endringsforslag til den. Jeg kan sige, at jeg finder det uheldigt og beklageligt, at jeg ikke kan komme til at arbejde sammen med disse ærede Herrer, da jeg vilde sætte megen Priis paa at kunne gjøre det; men det er mig umuligt at kunne gaae ind paa noget af de stillede Endringsforslag. Da Sagen paa Grund af sin stedlige Charakter er af den Bestaaffenhed, at jeg frygter for at trætte de ærede Herrer, skal jeg bestræbe mig for i al Rothed at begrunde, hvorfor jeg ikke kan slutte mig til disse Forslag. Jeg skal begynde med det stillede Underændringsforslag til Endringsforslaget Nr. 1, og da kan jeg sige hertil, at det er mig saa omtrent ligegyldigt, enten dette Forslag bliver vedtaget eller ikke, da jeg er aldeles principielt imod det stillede Endringsforslag. Hvad nu for det Første § 1 af Endringsforslaget angaaer, da skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det Forhold, som Paragraphen forudsætter, nemlig: at alle Jorder ikke ere udsiftede, og at man derfor vilde henlægge et Stykke til Communens Eiendom, mindst $\frac{1}{6}$, ikke finder Sted; thi alle disse Udmarksjorder i samtlige Landsfogne ere udsiftede, og det, § 1 omhandler, kan man saaledes gjerne slaae en Streg over; den kan ikke komme til Anvendelse. Hvad det øvrige Indhold af Endringsforslaget angaaer, da er jeg imod det, fordi jeg troer, at det vil være mindre vel udførligt, for ikke at sige aldeles umuligt at udføre i Praxis; og jeg skal tillade mig at sige, hvorfor. Da der ikke er nogen Jord in natura som kan blive henlagt til dette Fællesskab for Communen, saa vilde altsaa, efter dette Forslag, § 3 komme til at træde i Kraft, hvorefter altsaa for det Første til Communen skulde erstattes indtil $\frac{1}{6}$ af samtlige Jorders Værdi, førend Udskiftningen fandt Sted, og dernæst erstattes det Beløb, der kunde tilkomme Cierne af de Huse, der fandtes i Sognet den 1ste Januar 1843, og som ikke havde faaet Jord ved Udskiftningen. Naar nu hertil kommer, at der af disse Lodder, som Vedkommende saaledes vilde komme i Besiddelse af, skulde svares Stat til Stat og Commune, saa vilde der, hvis Reglen for de her opstillede Vilkaar skulde